

TRACĂRA ROSIE

Organ al Comitetului regional P. M. R. Arad și al Sfatului popular regional

Arad, anul XIII Nr. 1549

4 pagini 20 bani

Marți, 3 ianuarie 1956

Sub steagul victorios al partidului, să pășim cu eforturi sporite la realizarea celui de al doilea plan cincinal al Republicii Populare Române!

Mesajul de Anul Nou rostit la radio de președintele Dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a R. P. R.

În noaptea de 31 decembrie, tovarășul Dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P.R., a rostit la stațiile noastre de radio mesajul de Anul Nou:

Dragi prieteni și tovarăși,
În anul care s-a sfârșit poporul nostru a încheiat încă un bilanț rodnic, ogând înfrățirea de cea mai mare însemnătate în toate sectoarele de activitate. Au muncit cu dragoste și elan lucrătorii și tehnicienii din uzinele și fabricile în care ei se simt cu adevărat căpâni; au trudit cu sîrg și înfrățirea de cea mai mare însemnătate în toate sectoarele de activitate. Au muncit intens în laboratoare și institutele de cercetare oamenii de știință care pun în treaga lor capacitate creatoare în slujba intereselor poporului. Nu s-au ommis nici creatorii din toate ramurile artelor care au proslăvit în opere de seamă viața cea nouă pe care și-o faurește poporul liber și stăpîn pe soarta sa.

Anul care a trecut a adus oamenilor noștri numeroase satisfacții și bucurii, prilejuate de succesele în realizarea sarcinilor puse de primul plan cincinal, înainte de termen.

În ultimele zile ale anului acesta atenția întregului nostru popor a fost îndreptată spre lucrările celui de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român care a adoptat hotărârile deosebite însemnate, de importanță istorică pentru mersul nostru înainte pe calea construirii societății socialiste.

Acest Congres a deschis în fața poporului român perspective mărețe ale celui de al doilea cincinal în care, în jurul muncii, îndrumat de Partidul Muncitoresc Român, vor cuceri noi izbâni în lupta pentru realizarea și înfrățirea patriei, pentru înflorirea și prosperitatea ei.

Form decis să și consacre toate forțele înfloririi scumpei sale patrii, po-

Cuvîntarea de Anul Nou a tovarășului K. E. Vorosilov

MOSCOVA 2 (Agerpres). — TASS transmite cuvîntarea de Anul Nou a tovar. K. E. Vorosilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.:

Dragi tovarăși! Dragi cetățeni ai marii noastre patrii socialiste!
Vă felicit din toată inima cu prilejul Anului Nou. Trecutul an 1955 a fost bogat în evenimente remarcabile. El a fost un an de luptă activă și înconunată de succes pentru consolidarea păcii. În acest an, pe plan militar sovietic a reușit o mare victorie în muncă — el a îndeplinit cu succes și înainte de termen cel de al cincilea plan cincinal.

Privind drumul parcurs în trecut, oamenii sovietici pot spune cu mîndrie: am muncit bine și răbunit și munca noastră pașnică a adus roade minunate. Pe întinderea de necuprins ale patrii noastre au fost create numeroase fabrici și uzine, puternice hidrocentrale, noi F.M.T.-uri și sovhoziuri, s-au construit noi case de locuit, școli și instituții medicale, case de cultură și cluburi. Au fost arate și valorificate noi întinderi de pămînturi înfrățite. Întreaga noastră economie națională a făcut un mare pas înainte.

Prin munca sa constructivă, marele popor sovietic, strîns unit în jurul Partidului Comunist și condus de el, face patria noastră ane și an tot mai puternică și mai frumoasă.

Întind în anul 1956, ne gîndim nu numai la cele realizate, ci de asemenea la sarcinile nefîndîplite încă, la lupta pentru înflorirea lipsurilor existente, la dezvoltarea continuă a construcției comuniste.

Gloriosul nostru Partid Comunist cheamă pe toți oamenii sovietici să se întindă în luptă pentru a dezvoltarea și mai mult succes în industria grea, pentru a câștiga o nouă victorie, a agriculturii socialiste, pentru a largi producția mărfurilor de consum popular, pentru a crește producția de muncă, pentru a construi și mai multe locuințe și instituții culturale, pentru a asigura ridicarea continuă a bunăstării poporului nostru.

În anul care a trecut, Uniunea Sovietică s-a manifestat cu deosebită forță ca bastion al păcii în lumea înfrățită; politica pașnică activă a Uniunii Sovietice a avut un rol dintre cele mai importante în demascarea adepților „războiului rece”, în atenuarea încordării internaționale, în purificarea substanțială a atmosferei internaționale de miasmele războiului.

Evenimente importante ca conferința de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru mari puteri, conferința de la Bandung, au contribuit în mod favorabil la înfrățirea păcii, la largirea colaborării economice și culturale dintre popoare. Și, deși în ultima conferință a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri, datorită poziției statelor occidentale, nu

Răspunsurile lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., la întrebările lui Stanka Veselinova, directorul ziarului iugoslav „Nedelne Informativne Novine”

MOSCOVA 2 (Agerpres). — TASS anunță:

Directorul ziarului iugoslav „Nedelne Informativne Novine”, Stanka Veselinova, a adresat lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., o scrisoare în care îl roagă să răspundă la unele întrebări interesind opinia publică iugoslavă, referitoare la situația internațională.

„Alte redacția noastră cit și cititorii iugoslavi, se spune în scrisoarea lui S. Veselinova, ar aprecia mult amabilitatea Dvs. de a răspunde la rugămintea noastră. Intenționăm să publicăm declarația Dvs. în numărul special de Anul Nou al ziarului nostru, împreună cu declarațiile primilor miniștri ai altor țări cu care Iugoslavia întreține relații diplomatice bune.”

N. A. Bulganin a dat următoarele răspunsuri la întrebările directorului ziarului iugoslav „Nedelne Informativne Novine”, S. Veselinova.

INTREBARE: Cum apreciați anul diplomatic care a trecut și rezultatele sale în domeniul slăbirii încordării și dezvoltării colaborării internaționale?

RĂSPUNS: Ca urmare a eforturilor forțelor iubitoare de pace, în anul care a trecut, au fost obținute rezultate pozitive serioase în opera de slăbire a încordării în relațiile internaționale, în dezvoltarea înțelegerii reciproce și colaborării între state în interesele menținerii și consolidării păcii.

Este necesar să se sublinieze în această ordine de idei un fapt alt de important pentru cauza păcii ca normalizarea deplină a relațiilor sovieto-iugoslave și întărirea prieteniei străvechi dintre popoarele sovietice și iugoslave, prietenie consolidată prin lupta comună împotriva dușmanului comun — cotorpitorii fasciști.

Este necesar să se sublinieze de asemenea rezolvarea pozitivă a problemei austriece, stabilirea de relații diplomatice între U.R.S.S. și Republica Federală Germană.

Întărirea continuă a prieteniei frățești și colaborării între Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză, Polonia, Cehoslovacia, Iugoslavia și celelalte țări care au pășit pe calea dezvoltării socialiste, precum și largirea legăturilor și dezvoltarea relațiilor de prietenie dintre U.R.S.S., India, Birmania, Afganistan și alte state constituie un factor puternic în micșorarea și încordării internaționale și dezvoltării colaborării internaționale.

Trebuie subliniat în mod deosebit un asemenea eveniment istoric ca conferința de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri — Anglia, Franța, S.U.A. și U.R.S.S., care va rămîne în memoria popoarelor ca o etapă importantă în dezvoltarea relațiilor internaționale pe calea întăririi păcii.

Un important factor al păcii a fost și conferința de la Bandung a țărilor Asiei și Africii, la care a răsunat glasul puternic al popoarelor celor două continente împotriva pregătirii unui nou război, împotriva colonialismului, pentru prietenie și colaborare între toate popoarele.

Anul acesta a capătă o largă recunoaștere cunoscutele principii privind relațiile între state, bazate pe egalitatea în drepturi; respectarea reciprocă a integrității teritoriale și suveranității, neagresiunea, neamestecul în treburile interne ale altor țări, egalitatea și avantajul reciproc, coexistența pașnică. Aceste principii constituie baza politicii externe a unui cerc tot mai larg de state, printre care Iugoslavia, Republica Populară Chineză, India, Uniunea Sovietică, Birmania, Afganistan.

Toate acestea sînt un indiciu al năzuinței neînrîmate a popoarelor de a se elibera de primejdia unui nou război, de a pune capăt cursei înarmărilor, de a se sfîrși pentru totdeauna cu colonialismul, al năzuinței ca în relațiile dintre state, indiferent de ordinea lor internă, să fie stabilit spiritul colaborării pașnice în rezolvarea problemelor internaționale ne-reglementate.

Printre rezultatele pozitive ale anului care a trecut se numără aderarea în Organizația Națiunilor Unite a celor 16 state — Albania, Iordania, Irlanda, Portugalia, Ungaria, Italia, Austria, România, Bulgaria, Finlanda, Ceylon, Nepal, Libia, Cambodgia, Laos, Spania. Aceasta constituie o victorie serioasă a politicii colaborării pașnice a statelor și o înfrîngere a politicii „războiului rece”. Este știut că această hotărîre importantă a

Recepție de Anul Nou oferită de N. A. Bulganin în marele palat al Kremlinului

MOSCOVA 2 (Agerpres). — TASS anunță:

În noaptea de 31 decembrie, în marele palat al Kremlinului a avut loc o recepție de Anul Nou oferită de N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

La recepție au participat conducătorii Partidului Comunist și al guvernului sovietic, N. S. Hrușciov, A. M. Kaganovici, A. I. Kirilenko, G. M. Malenkov, A. I. Mikolai, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, M. A. Suslov, K. E. Vorosilov,

P. K. Ponomarenko, N. M. Șvernîk, A. B. Aristov, N. I. Bellaev, P. N. Pospelov.

Printre oaspeții se aflau miniștri ai U.R.S.S., mareșali ai Uniunii Sovietice, amirali și generali, activiști pe tărîm obșteșc, oameni de știință, artiști, scriitori, inovatori în producție.

La recepție au participat de asemenea șefii unor reprezentanțe diplomatice acreditați la Moscova.

La reuniunea de Anul Nou de la Kremlin au participat aproximativ 1.500 de persoane.

Prin regiunea noastră

Lucrează în contul lunii viitoare

Bilanțul activității, făcut în ziua de 29 decembrie la fabrica „Fierarul”, a dovedit că în anul 1955 colectivul de muncitori din această întreprindere a obținut însemnate rezultate în producție. În special în perioada din preama Congresului și în timpul celui de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român, munca a luat un leosebit avînt.

Încă în ziua de 14 decembrie 1955 întreprinderea și-a îndeplinit planul global rezervat. Lucrînd cu elan, muncitorii și tehnicienii au reușit ca în ziua de 29 decembrie 1955 să dea produse în contul celei de a doua decade a lunii februarie 1956.

Printre cei care au dobîndit cele mai frumoase succese se numără tovarășii Iosif Michita, Ludovic Ule, Saveta Cojoc, Ana Arsin, Ana Farcaș, Dumitru Rusu, Barbara Szabo, Elena Hohn, Ion Dergel, Iosif Gîhîri și alții.

Am citi cu mult interes — „Directivile Congresului al II-lea al Partidului Muncitoresc Român” cu privire la cele de al doilea plan cincinal — spune tov. Ludovic Ule din biroul de calitate. Se arată aici că

Spre noi succese în noul an

În cadrul adunării festive ținute cu ocazia sărbătoririi zilei de 30 decembrie, cea de a 8-a aniversare a proclamării Republicii Populare Romîne, colectivul de muncă de la fabrica „Tricolor roșu” și-a luat însemnate argajamente.

În numele brigăzii U.T.M. nr. 2, tov. Amalia Armenciu de la sectorul Raschel s-a angajat să depășească planul pe luna ianuarie 1956 cu 20 la sută, să extindă metodele avansate în rîndurile muncitorilor din brigadă, să ajute pe muncitorii rămași în urmă să se ridice la nivelul frunțășilor.

Muncitorii din sectorul confecțiilor s-au angajat ca în cursul trimestrului I al anului 1956 să introducă două sortimente noi, să îmbunătățească calitatea produselor cu 2 la sută, față de anul 1955, să depășească planul pe trimestrul I cu 5 la sută, să reducă indicele de consum la confecții la articole de bumbac cu 0,5 la sută.

— O —
S-a deschis cursul agrozootehnic

De curînd, în cadrul gospodăriei agricole colective „I. C. Frimu” din comuna Socodor, raionul Criș, s-a deschis un curs agrozootehnic.

Cu ocazia deschiderii, în fața celor 20 cursanți, inginerul agronom de la punctul agricol a predat prima lecție cu titlul: „Importanța economică a producției de cereale”
M. JIGAU,
coresp.

Membrii brigăzii U.T.M. nr. 6 de la uzina „Iosif Ranghel” sînt cunoscuți ca muncitori harnici și pricepuți. Sporindu-și eforturile în muncă, ei au reușit să primească drapelul roșu de frunțăș pe oraș.
În clișeu: Membrii brigăzii U.T.M. nr. 6, la locul de muncă.

La a 80-a aniversare a tovarășului Wilhelm Pieck

Intreaga viață a tovarășului Wilhelm Pieck, președintele Republicii Democratice Germane, este un minutat exemplu de luptă și devotament...

cltoare din Germania — Wilhelm Pieck activează intens pentru transformarea partidului comunist într-un partid marxist-leninist...

În 1933 cercurile agresive din Occident, cu concursul liderilor social-democrați de dreapta, sprijină...

venirea lui Hitler la putere și a-runcă Germania în ghitarele fascismului. Hitleriștii pornesc o cruntă campanie de represive împotriva...

potrivă fascismului și pregătirii războiului antisovietic.

Glorioasa Armată Sovietică, zdrobind armatele hitleriste, eliberând popoarele Europei de urgență fascistă...

La 1 octombrie 1949 când a fost proclamată Republica Democrată Germană, tovarășul Wilhelm Pieck a fost ales președinte al primului...

R. D. Germană reprezintă Germania nouă, temelia Germaniei de mine, unită, pașnică și democratică.

Cu prilejul celei de a 80-a aniversări a tovarășului Wilhelm Pieck clasa muncitoare din țara noastră...

De la Universitatea serală de marxism-leninism

Direcțiunea Universității serale de marxism-leninism de pe lângă Comitetul regional de partid, comunică studenților din anii I și III următoarele...

În sprijinul difuzării presei

DIECI (de la tov. Marcu Lupșa). Cu ajutorul organizației de bază, tov. Persida Lupșa, învățătoare la școala elementară din comuna Dieci...

În cadrul ședințelor ținute cu mamele copiilor, învățătoarea P. Lupșa recent a preluat, din revista „Femeia”, articolul: „Cum să deprindem copiii cu ordinea și curățenia”.

Succese în munca de alfabetizare

SOCODOR (de la tov. Romulus Cordos). În cadrul unei ședințe ținute la Șfatu popular din comuna Socodor...

Din raportul prezentat de către tov. Traian Pecican, directorul școlii, a reieșit printre altele că de la începutul acțiunii de alfabetizare peste 500 neștitori de carte au învățat să scrie și să citească.

În vederea lichidării definitive a analfabetismului cadrele didactice din Socodor s-au angajat să depună toate eforturile pentru alfabetizarea până la 31 martie 1956 a ultimilor neștitori de carte din comună.

Informații

Fabrica de conserve „Refacerea” din Aradul Nou angajează măcelari și muncitori necalificați.

Centrul mecanic Arad, str. M. Kogălniceanu nr. 45, angajează urgent muncitori calificați: montori, dieseliști, ajustori, strungari, lăcătuși, tâmplari și zidari.

Teatrul de marionete „Prichindel” prezintă joi, 5 ianuarie, la orele 16: Cei cinci chinezi.

Loto-central comunică rezultatul tragerii din 31 decembrie 1955: La prima extragere din urnă au ieșit următoarele numere: 84, 54, 74, 29, 60, 88, 89, 27, 62.

Premii speciale: A. 84, 74, 60; B. 74, 60, 89; C. 60, 89, 62.

La a doua extragere din urnă, pentru premiul în obiecte, au ieșit următoarele numere: 34, 64, 40.

Premiul general pe țară, 3.310.849 lei.

Inovații preluate la întreprinderea „Gravura”

Cum am intrat pe poarta întreprinderii „Gravura”, căderea nouă și curățenia ce domnește peste tot ni-a dat impresia că mă aflu într-un laborator.

Diferența covârșitoare a condițiilor de muncă din vechile fabrici cereu-crau cu acii și cele de azi este evidentă călătorii pragul acestei întreprinderi.

La „Gravura” am stat de vorbă cu câțiva dintre inoitorii procedeelor de muncă.

ALUMINIUL POATE FI VOPSIT

Aceasta s-a întâmplat cu doi ani în urmă. În zilele magazinelor, alături de creioanele mecanice fabricate de „Flampra roșie” Sibiu și altele de pudră vopsite cu vopsea „Duco” au apărut mai întâi termosi din import iar mai târziu creioane mecanice impătate din Ungari...

Cine a cunoscut însă pe atunci detalii tehnice ale acestui procedeu? Nimeni nu cunoștea vreun amănunt în legătură cu acest lucru, dar un fapt era evident publicului consumator, prefera în magazine termenos și creioane vopsite în diferite culori cu relief argintiu.

Acest fapt a pus pe gânduri pe tehnicianul Andrei Bauer de la întreprinderea „Gravura”. Luni în șir a studiat diferite peibilități, încercând să descopere secretele aplicării procedurii de vopsire a aluminiului prin electroz.

Ideii de a aplica această metodă în țara noastră periu prima dată, s-a alăturat și tovarășul Andrei Kohn.

După multe experiențe, care au durat luni în șir, tovarășii Bauer și Kohn, ajutați de colectiv, au obținut rezultatul dorit.

Procedeele electrozării aluminiului a reușit.

Acest procedeu prezintă nici o greutate față de procedeele anterioare în care se vopsea cu vopseaua „Duco”. Nu necesită niciun fel de utilaj special — a spus tov. Bauer.

Această metodă de vopsire va putea fi aplicată pe scară largă și extinsă în toată țara, ea putându-se aplica la articole casnice, instrumente, jucării, obiecte de larg consum, aparate fotografice etc.

M-am interesat în ce constă acest nou procedeu. Și tov. Kohn și Bauer mi-au dat explicațiile necesare.

Aluminiul se introduce într-o baie de soluție din acid sulfuric care, după formarea lui, în curent electric, la o anumită temperatură, se introduce într-o soluție de vopsea diluată cu apă. Când se scoate din soluție se spală într-o baie de apă

rece după care orice altă spălare nu mai dăunează vopselei.

Prin introducerea acestui sistem de vopsire se economisește o însemnată cantitate de vopsea. Apoi alama nu va mai fi în viitor folosită pentru astfel de obiecte, ea fiind atât de necesară industriei electrotehnice.

În prezent stadiul aplicării acestei metode este înaintat. În viitorul apropiat omenii muncii vor putea cumpăra termosi, creioane mecanice și alte obiecte în culori diferite, strălucitoare, cu relief argintiu, fabricate în țara noastră.

INSIGNELE VOR FI MAI FRUMOSE

Până acum lucrarea insinelor prezenta un aer greutăț. Se muncea în curtea întreprinderii deoarece din cauza gazelor emanate din procesul de producție nu se putea lucra în atelier. Vechiul sistem avea și alte dezavantaje, datorită faptului că broșa insignei care este confecționată din fier, introdusă în acid azotic, după scurt timp roșea acidul. Astfel se înregistra o mare pierdere de acid. Pe lângă aceasta lucrându-se în curte, sculele și utilajele rugineau.

Studiind posibilitățile de îmbunătățire a procesului de confecționare a insinelor, tov. Andrei Kohn și Alexandru Wolf au inițiat finalizarea și lucrarea insinelor și a produselor neferoase pe calea galvanoelectrice.

Noua metodă are avantajul că operațiile se pot executa în încăperea, iar aspectul insinelor va fi mai atrăgător, emaliul primind un luciu mai frumos prin această metodă.

Noua metodă, deja experimentată, va fi pusă în aplicare în cursul acestui an, când se vor crea condițiile necesare aplicării ei.

ȘI PREȚUL DE COST AL SAIBELOR DE SCHI VA FI REDUS

Iosif Oster este un cunoscut inovator al întreprinderii „Gravura”. Recent el s-a ocupat de o problemă importantă pentru întreprindere reducerea prețului de cost a saibelor de cașpele strungite de la legăturile de schi „Carpați”.

El a propus înlocuirea șablor cu piese ștanțate. Acest lucru reduce prețul de cost cu circa 17.000 lei lunar, nemaifiind nevoie să se prelucereze la toate întreprinderile, existând posibilități ca operațiunea de presare să se execute în cadrul întreprinderii.

Acestea sînt câteva din inovațiile muncitorilor de la întreprinderea „Gravura” care au fost realizate în cinstea celui de al II-lea Congres al partidului.

C. DUMITREȘIU

Serbarea pomului de iarnă

Anul 1956 a adus noi bucurii elevilor frunțași la învățătură de la cele 4 școli din Șiria: pomul de iarnă în câmp cu jucării, bomboane și alte daruri aduse de Moș Gerilă copiilor cumuși.

Serbarea pomului de iarnă inițiată de către organizația de partid, a avut loc în sala căminului cultural „I. Slavici”. Elevii de la Școala de 7 ani cu limba de predare română și de la școlile elementare cu limba de predare română, maghiară și germană, au susținut un program artistic compus din recitări.

Printre elevii care au primit daruri se află Ștefan Tănase, Cornelia Dan, Gheorghe Moise, Maria Lucaci, Eva Ciakl, etc.

La reușita serbării au contribuit, alături de cadrele didactice, comisia de femei, cooperativa și sfatul popular comunal.

—O—

Comunicat

Cu începere de la 1 Ianuarie 1956, locatarii din casele naționalizate, situate în raza orașului Arad vor plăti chiriile la casieria din strada Crispan nr. 8, iar cei ce locuiesc în cartierele de pe malul stîng al Mureșului (Aradul Nou) vor plăti chiriile la casieria din strada Constituției nr. 1.

DIRECȚIUNEA I.L.L.A.

O importantă realizare a politicii partidului: Universitatea populară

La 14 octombrie 1955 s-a deschis în orașul Arad „Universitatea populară”.

Sînt sigur că există mulți oameni ai muncii care ar dori să ia parte la cursuri, ei însă se gîndesc că nu vor putea înțelege conferințele cu caracter științific ce se prezintă la această instituție de învățămînt popular, organizată prin grifa partidului, de către Societatea pentru răspîndirea științei și culturii, Filiala Arad, și Consiliul Sindical regional Arad. La început și eu mă gîndeam că această înaltă școală populară va fi numai pentru cei cu o pregătire teoretică superioară. Dar după ce am participat în mai multe conferințe m-am convins că aici nu este vorba de lecții obișnuite, de întrebări și de răspunsuri, așa cum se obișnuiește, de altfel, la o școală.

La „Universitatea populară” se țin conferințe de către cei mai competenți reprezentanți ai științei din orașul și regiunea Arad.

Aceste conferințe tratează probleme foarte importante din diferite domenii ale științei cum sînt: Istoria, fizică, medicina, dreptul și alte discipline științifice, prin cunoașterea cărora omul își creează condiții de viață din ce în ce mai bune. În ajutorul auditorului este adus un bogat material prin care se demonstrează practic cele arătate în conferințe. A-

paratele pentru diferite experiențe de fizică și chimie, microscopul, hărțile și diferitele planșe ne ajută foarte mult. Ca o remarcă, vreau să spun că la Universitatea populară am avut prima oară ocazie, în viața mea, să pot privi prin microscop o picătură de apă în care am putut observa o mulțime de ciudașeni, care în mod natural, cu ochii liberi, nu se pot vedea.

În general toate conferințele ce s-au ținut pînă acum au fost care de care mai plăcute și mai atrăgătoare. Parcă-î văd pe tov. prof. univ. Aurel Ciurea cu cîntă căldură ne vorbea despre diferite aspecte ale biologiei moderne, în cuvinte alese și toluși ușor de înțeles. La fel, tov. dr. Carol Iene, medic primar, ne-a vorbit cu multă înimă despre reumatism și cauzele care-l provoacă.

Din băncile Universității foși oamenii au putut să învețe ceea ce n-au putut învăța cînd au fost copii, să se educe, să se cultive. Universitatea populară, prin toate acestea, este o mare realizare a politicii Partidului Muncitoresc Român, politică a cărei scop este îmbunătățirea situației materiale și culturale a celor ce muncesc. SIMION RAUTUȚIU, contabil

În ajutorul gospodăriilor colective

Intocmirea lucrărilor contabile pentru anul 1955

Dările de seamă întocmite la sfîrșitul anului 1954 în gospodăriile agricole colective au fost calitativ mai bune decît în anii precedenți. În mod deosebit trebuie să scoatem în evidență gospodăria colectivă din Lovrin, raionul Sînicolaul-Mare, care a prezentat cea mai bună dare de seamă. Aci, consiliul de conducere și contabilul gospodăriei, înțelegînd importanța dării de seamă anuale, au luat din timp toate măsurile, înregistrînd toate documentele, au pus la punct registrele, au luat măsuri pentru aranjarea bunurilor în vederea inventarierii, au format o comisie de inventariere corespunzătoare, etc.

Bine au procedat și alte gospodării colective: Chelmac, Mașloc, Vladimirescu, Semlac și altele. Dar nu același lucru se poate spune despre gospodăriile colective din Covașin, Igră, Birava și altele, care n-au făcut complet nici inventarierea tuturor bunurilor gospodăriilor colective.

Pentru ca lucrările de închidere a operațiilor pentru sfîrșitul anului 1955 să fi întocmite în bune condiții, pe lângă dăruirea la zi a evidenței contabile se impune luarea de către consiliile de conducere, a o serie de măsuri, printre care cea mai importantă este inventarierea generală a tuturor mijloacelor gospodăriei colective, mijloace de care ne vom ocupa în mod special mai jos.

Prin inventariere se înțelege verificarea pe teren a tuturor bunurilor, fondurilor, decontărilor cu diferite instituții, întreprinderi și persoane, prin cereri și trimiteri de extrase de cont și verificarea decontărilor cu membrii gospodăriei colective.

Cu ajutorul Inventarierii se controlează și operațiunile din registrele de

evidență, confruntîndu-se soldurile din registre cu soldurile existente pe teren.

Pentru eventuale nepotriviri, se stabilesc plusurile sau minusurile respective, precum și cine răspunde de lipsurile constatate. Ca rezultat al inventarierii, se constată totodată starea în care se găsesc bunurile gospodăriei colective, arătîndu-se din a cui vină s-au produs unele stricăciuni.

Cum se procedează practic?

Se desemnează de către consiliul de conducere, o comisie de inventariere compusă din președintele gospodăriei colective, care este și președintele comisiei de inventariere, și doi membrii frunțași ai gospodăriei. În gospodăriile colective mari se pot forma și două comisii de inventariere, a doua fiind condusă de vicepreședintele gospodăriei.

Comisia formată, confirmată de adunarea generală, trece în inventarierea mijloacelor, la locul unde se găsesc ele spre păstrare, verificîndu-le existența prin cîntărire, măsurătoare, numărare, după caz, după ce mai înainte a preluat de la contabilul gospodăriei formularele „Bordereouri de inventariere”, făcute de acesta din timp și completate cu denumirile bunurilor respective.

Inventarierea se face pe responsabil (brigadieri, șefi de ferme, magazineri, casieri, responsabili de atelier etc.). La inventariere sînt chemate și persoanele care răspund de păstrarea bunurilor.

Borderoul de inventariere se face în dublu exemplar pentru fiecare responsabil în parte, din care, după terminarea inventarierii, unul merge la

contabilitate, iar al doilea rămîne asupra responsabilului, ambele exemplare fiind semnate alături de membrii comisiei, cit și de responsabil.

Comisia de revizie la parte activă la inventariere.

La inventarierea pe teren, comisia trebuie să vegheze ca să fie înregistrate toate bunurile găsite în teren, indiferent de proveniența lor și fără să se țină cont de cifrele din registre.

După ce comisia de inventariere a terminat cu inventarierea în teren, se deplasează în biroul gospodăriei, completînd borderoul cu soldurile scriptice. Totodată, prin confruntarea soldurilor reale cu cele scriptice, stabilește diferențele în plus sau minus, aprelînd, în special asupra minusurilor, dacă sînt scăderi naturale, propune scăderea lor fără imputare, iar dacă se constată că provin din neglijență sau reavoință, comisia propune ca valoarea acestora să se impute celor vinovați, la prețul de înlocuire.

Apreierile asupra plusurilor și minusurilor se consemnează într-un proces-verbal, ce se supune spre a probarea adunării generale, care este în măsură să ia hotărîri definitive asupra propunerilor făcute de comisia de inventariere.

După ce propunerile comisiei de inventariere au fost aprobate de adunarea generală, contabilul gospodăriei, pe baza procesului verbal, procedează la încercarea în registre a plusurilor și la scăderea minusurilor, debînd pe cei vinovați cu eventualele lipsuri constatate.

După efectuarea acestei operațiuni, se trece la închiderea conturilor din registre, întocmirea bilanțului și completarea formularelor din darea de seamă anuală.

Înainte ca darea de seamă să fie prezentată spre aprobarea adunării generale, comisia de revizie va verifica, cu cea mai mare atenție, exactitatea datelor din darea de seamă, va cerceta și va rezolva împreună cu consiliul de conducere orice reclamații a membrilor.

Comisia de revizie va prezenta de asemenea în fața adunării generale raportul său de activitate. Din acest raport trebuie să reiasă modul cum membrii comisiei de revizie și-au dus munca în cursul anului precedent, constatările făcute pe teren și modul cum au fost rezolvate eventualele greșeli, iar în concluzie va arăta dacă comisia este de acord ca darea de seamă să fie aprobată de adunarea generală.

În așunarea generală, darea de seamă va fi citită de președintele gospodăriei, iar raportul comisiei de revizie de către președintele comisiei de revizie sau unul din membrii acesteia.

Pentru ca darea de seamă și raportul comisiei de revizie să fie înțelese de membrii gospodăriei, spre a putea lua parte cit mai activ la discutarea lor, aceste lucrări trebuie să fie întocmite cit mai clar și pe înțelesul tuturor.

Țînd seama de lipsurile anilor trecuți, cu ocazia închiderii de sfîrșit de an și pentru ca acestea să nu se mai repete, facem următoarele precizări, recomandînd gospodăriilor colective să țină cont de ele:

1) Toate bunurile gospodăriei colective trebuie să se înregistreze la inventariere cu valoarea lor de intrare, valoare cu care rămîn pînă la ieșirea din gospodărie. Se dă valoare nouă bunurilor găsite în plus, precum și încredințatului animal de orice specie, indiferent că a ajuns sau nu la vîrsta de trecere dintr-o grupă în alta. Mul-

Sedință de comunicări științifice

Cercul științific al cadrelor didactice de la Facultatea de medicină veterinară din Arad țină ședință publică de comunicări în ziua de joi, 5 ianuarie a. c. orele 17, cu următoarea ordine de zi:

1. Asistent C. Crețeanu și asistent I. May: Valoarea clinică a numărărilor indirecte a hematiilor pe baza V.S.H.

2. Conferențiar dr. N. F. Mîhăies-

te gospodării fac greșeala de a lăsa tineretul animal înregistrat cu valoarea de la fătare chiar și atunci cînd este deja animal de muncă sau producție. În cazul acesta inventarierea nu mai arată realitatea, cum a fost cazul, la sfîrșitul anului 1954, la gospodăria colectivă din Lenuaheim, cînd peste 80 cabaline și bovine, devenite animale de muncă și producție (ca și vaci) erau înscrise în registrele cu 100 lei bucată, cînd de fapt ele valorau între 3.000 și 4.000 lei bucată. În felul acesta fondul de bază al gospodăriei a fost arătat în darea de seamă diminuat cu peste 200.000 lei.

2) În multe gospodării colective se trece cu prea multă ușurință peste lipsurile găsite la inventariere, adunările generale aprobînd scăderea, în special a inventarului mărunt, fără a analiza amănunțit dacă aceste lipsuri provin din neglijență sau rea voință și deci să fie imputate celor vinovați. De exemplu, la gospodăria colectivă din Pădureni, la inventarierea de la sfîrșitul anului 1953, au fost lipsuri de inventar mărunt (saci, lopiți, sape, vedre, felinare, etc.) în valoare de peste 13.000 lei. Adunarea generală a aprobat scăderea, fără a analiza cauza acestor lipsuri. Înlocuirea acestui inventar s-a făcut în dauna valorii zilei-muncă. Asemenea lucruri sînt dăunătoare avutului obștesc și trebuie combătute.

3) În multe cazuri, sub pretext că se consumă prea multe zile-muncă, intenționat se lasă necîntărite produse din magazine la sfîrșitul anului, luîndu-se la inventariere numai soldurile scriptice. Nici acest lucru nu este just, deoarece locmal aici se găsesc cele mai multe diferențe, fie în plus, fie în minus.

4) În majoritatea gospodăriilor, construcțiile terminate rămîn neînregistrate pînă la sfîrșitul anului, cînd apar ca plusuri la inventariere, ceea ce face ca să li se dea o valoare a-

proximativă, fără a se mai putea urmări îndeaproape materialele consumate. Consiliile de conducere și dătoare să recepționeze și să înregistreze construcția, imediat ce a fost dată în producție, conform indicațiilor contabile.

5) Deoarece nu se trimite și nu se cer extrase de cont de la diferite instituții și întreprinderi cu care gospodăria colectivă are relații spre decontare, apar cifre eronate la inventariere, care fac să existe debitori sau creditori din anul trecut, neprimind în bugetul anului în curs. Trebuie deci să se ceară din timp extrasele de cont.

6) Nu se respectă de unele gospodării prevederile statutului, privind repararea la fondul de bază de 10-15 la sută din veniturile bănești. Pentru întărirea gospodăriei colective, aceste prevederi trebuie respectate întocmai.

7) Nu se trec în buget la veniturile pe anul în curs produsele destinate vânzării, dar încă nevândute sau la cheltuieli eventuale datorii neachitate încă. Consiliile de conducere să țină cont de acest lucru deoarece are repercusiuni asupra valorii zilei-lmuncă.

8) Față de importanța pe care o prezintă întocmirea lucrărilor contabile și a dării de seamă la sfîrșitul anului, pentru bunul mers în viitor al gospodăriilor colective, organele de stat au dator să dea un sprijin efectiv gospodăriilor colective, spre a putea duce la bun sfîrșit această sarcină.

Tehnicianii, repartizați pe gospodării, să sprijine această acțiune, să meargă în gospodăriile colective bine pregătiți, bine instruiți cu ceea ce au de făcut.

MARIN SANDU, Instructor al M.A.S. pentru regiunea Arad

SESIUNEA SOVIETULUI SUPREM AL U. R. S. S.

Cuvîntarea rostită de tovarăşul N. S. Hruşciov

MOSCOVA 30 (Agerpres). — TASS transmite cuvîntarea lui N. S. Hruşciov, rostită la 29 decembrie 1955, la Sesiunea Sovietului Suprem al U. R. S. S.

Tovarăşi deputaţii

Am ascultat raportul tovarăşului Nikolai Aleksandrovici Bulganin despre rezultatele călătoriei noastre în trei ţări care ne sînt prietene: nouă — India, Birmania şi Afganistanul. Acest raport cuprinde esenţialul care

trebuie adus la cunoştinţa Sovietului Suprem cu privire la rezultatele călătoriei noastre şi ale tratativelor pe care le-am dus din însărcinarea guvernului sovietic în aceste ţări şi la acordurile care au fost realizate între guvernul Uniunii Sovietice şi guvernele Indiei, Birmaniei şi Afganistanului.

Sînt întru totul de acord cu toate tezele din raportul tovarăşului Bulganin. Doresc să-mi exprim şi eu părerea asupra unor probleme.

vietic şi India. Relaţiile cordiale şi prieteneşti dintre ţările noastre progresaază şi se dezvoltă.

În aceeaşi direcţie se dezvoltă relaţiile noastre cu Uniunea Birmană şi cu Afganistanul — vechiul nostru prieten şi bunul nostru vecin.

În urma călătoriei noastre în India, Birmania şi Afganistan, între Uniunea Sovietică şi aceste ţări au fost încheiate acorduri economice reciproce avantajoase, care slujesc intereselor

Uniunii Sovietice, Indiei, Birmaniei şi Afganistanului.

Noi considerăm state ca Republica India, Uniunea Birmană şi Afganistanul ca parteneri egali în lupta pentru pace în întreaga lume. Între noi şi conducătorii ţărilor pe care le-am vizitat nu există două opinii diferite în problemele luptei pentru pace. Şi aceste probleme sînt probleme principale, în a căror rezolvare este vital interesată întreaga omenire.

Ce a provocat furia colonialiştilor

Călătoria noastră în India, Birmania şi Afganistan, precum şi rezultatele tratativelor sovieto-indiene, sovieto-birmane şi sovieto-afgane au produs asupra tuturor prietenilor păcii o impresie bună.

În unele ţări însă, călătoria noastră a fost privită cu animozitate de unele persoane, printre care şi persoane oficiale, şi chiar cu ostilitate făţişă, strîndind atacuri furibunde împotriva noastră.

În primul rînd aceasta se observă în Anglia şi în Statele Unite ale Americii. Şi în alte ţări s-au găsit persoane care s-au făcut ecoul acestor manifestări, sau mai bine zis le-au ţinut la loc, ca de pildă în Canada, unde domnul Pearson, ministrul Afacerilor Externe, a făcut o declaraţie lipsită de perspicacitate.

Ce anume a stîrnit aceste manifestări?

Am fost condamnat, dăscălii, s-a recurs şi la alte forme de influenţare pentru faptul că, din punctul lor de vedere, noi am luat pe nedrept atitudine împotriva colonialiştilor, condamndu-i cu vehemenţă această formă de opresiune şi jefuire de către imperialişti a popoarelor ţărilor coloniale şi dependente.

Am spus noi oare ceva nou despre colonialişti şi regimurile coloniale? De ce declaraţiile noastre au provocat atîta furie în rîndurile colonialiştilor şi ale apărătorilor lor? Doar noi am căutat date indecibile cunoscute şi incontestabile.

Este doar un fapt că, de pildă, colonialiştilor englezi — şi nu poporul, ci tocmal colonialiştilor (!) au stăpînit India timp de aproape două secole şi că ei au asuprit vreme îndelungată popoarele Birmaniei şi Afganistanului.

Unde a dus aceasta?

Imi voi permite să mă refer la ceea ce spuse de un cunosător altf de competent „al acestor probleme” — domnul Jawaharlal Nehru, primul ministru al Indiei, respectat de toţi.

În cartea sa „Descoperirea Indiei”, el subliniază că „faptul cel mai evident este lipsa de rezultate pozitive a dominaţiei engleze în India şi distrugerea de către ea a vechii indiene. Puterea străină — scrie Nehru — se izolează în mod inevitabil de sursele energiei creatoare a poporului pe care îl domină. Cînd centrul economic şi cultural al acestui pater străin este situat la mare depărtare de ţara înrobă şi cînd în afară de aceasta puterea respectivă se sprijină pe rasism, această ruptură devine totală şi duce la sărăcirea spirituală şi culturală a popoarelor înrobite”.

Caracterizînd consecinţele stăpînirii engleze în India, domnul Nehru aminteşte despre foametea groznică care a bîntuit în ţară în timpul celui de-al doilea război mondial. El scrie:

„A apărut în faţa ochilor tabloul mizeriei şi al hidoşenţei dominaţiei engleze. Acesta a fost punctul culminant şi rezultatul final al dominaţiei engleze în India. Foametea a fost provocată nu de calamităţi naturale, nici de jocul forţelor naturii şi nici de operaţiuni militare sau de blocajul vreunui duşman. Orice observator competent va fi de acord că această foamete a fost oare omului, că ea putea fi prevăzută şi evitată”.

La aceasta am putea adăuga că potrivit datelor furnizate de economistul indian Singh — autorul cărţii „Problema alimentară a Indiei”, numai în cursul ultimului sfert al secolului al nouăsprezecelea în India a bîntuit foametea de 18 ori; în această perioadă au pierit de foame 26.000.000 de oameni. În secolul al 20-lea proporţiile acestei calamităţi au crescut şi mai mult. Numai în 1943 au murit de foame în India 3.500.000 de oameni.

Acestea sînt faptele. Ele nu pledează în favoarea colonialiştilor.

Tot altf de tragică a fost şi soarta poporului birman, care a avut de îndurat şi el dominaţia colonialiştilor englezi. Încă în anul 1824 Anglia a început lupta armată pentru apacarea Birmaniei, care s-a terminat în anul 1885 prin ocuparea totală a acestei ţări. Birmania a fost condusă de guvernatori generali cu împuterniciri nelimitate, numiţi de Anglia.

În cursul celui de-al doilea război mondial Birmania a fost ocupată de

ne-am bucurat de succesele lor. Le acordăm stima noastră pentru curajul manifestat în această luptă (aplauze prelungite).

Acum ni se spune că, ridicîndu-ne împotriva colonialiştilor, demascînd politica lor de jaf, noi am manifestat o anumită ostilitate faţă de Anglia şi alte ţări, deşi nici nu am numit aceste alte ţări; de altfel, nici de Anglia nu am pomenit altf de des. (animajle în sală). Totuşi nu intenţionăm să ne jucăm de-a v-aşt ascunsele. Noi, ca şi întreaga lume, ştim cine au fost colonialiştilor din India, Birmania şi Afganistan.

Da, vorbind despre rolul nefast al colonialiştilor, i-am avut în vedere şi pe colonialiştilor englezi. Colonialiştilor însă nu înseamnă nici Anglia şi nici poporul ei. Colonialiştilor englezi niciodată nu vor avea dreptul să se identifice cu poporul englez.

Cuvîntările noastre nu conţineau nimic care să fi jignit într-o măsură oarecare Anglia sau poporul englez. Noi nutrim un respect profund faţă de poporul englez talentat şi harnic şi vrem să fim prieten cu el. (aplauze prelungite).

Nu am spus de asemenea nimic jignitor sau supărător nici la adresa guvernului englez. Noi am condamnat însă şi continuăm să condamnăm sistemul colonialist şi considerăm că cu cît se va pune mai repede capăt acestui sistem, cu atît va fi mai bine, pentru că acesta este un sistem canibal, profund nejust. Cu cît popoarele din ţările coloniale se vor elibera mai repede de el, cu atît va fi mai bine. Sîntem cel mai sincer prieten cu cei care luptă împotriva robiei coloniale şi dependenţei coloniale. (aplauze).

Ne vom bucura şi vom saluta nimicirea regimurilor coloniale. Cred că şi majoritatea poporului englez va saluta acest lucru. (aplauze).

Vremurile cînd colonialismul îşi exercita în mod nepedepsit dominaţia în ţările coloniale şi dependente sînt pe cale de a deveni de domeniul trecutului. Dar colonialiştilor nu vor voi desigur să se despartă de bunăvoie de sistemul care le dă posibilitatea să jefuiesc popoare întregi. Nu se poate conta pe acest lucru.

Prin cuvîntările şi acţiunile noastre vrem să ne exprimăm simpatia faţă de popoarele care încă nu s-au eliberat de jugul colonial, faţă de lupta lor de eliberare naţională. (aplauze prelungite).

Noi înţelegem că colonialiştilor se supără pe noi, nu pentru că în cuvîntările noastre sînt condamnate acţiunile desfăşurate în trecut de colonialişti în India şi Birmania.

Străduindu-se să justifice într-un fel oarecare acţiunile predecesorilor lor care au asuprit popoarele ţărilor coloniale şi dependente, colonialiştilor caută să menţină actualele lor poziţii, care mai sînt încă puternice. Ei au doar şi în prezent multe colonii.

Să luăm Africa, de exemplu. Ea este împărţită în întregime între state europene şi nu numai europene. Există diferite forme, diferite metode de ducere a politicii colonialiste, dar acestea nu fac ca lanţurile robiei coloniale să fie mai uşoare. Aceste lanţuri sugrumă popoarele ţărilor coloniale şi dependente, provocînd ura acestora împotriva colonialiştilor.

Popoarele din aceste ţări se ridică tot mai hotărît la lupta împotriva regimurilor coloniale. Şi noi primim cu simpatie această luptă şi dorim succesele popoarelor care o duc. (aplauze furtunoase).

Pur şi simplu ne prinde mirarea cînd unii politicieni mîloi ne acuză de ostilitate faţă de Anglia sau faţă de S.U.A., spunînd că am dori, chipurile, să existe vîrjabă între aceste ţări şi India, Birmania şi altele. Ele sîngure săvîrşesc acte ostile faţă de aceste ţări.

Cum poate, de pildă, să fie privită în India declaraţia d-ilor Dulles şi Cunha, ministrul Afacerilor Externe al Portugaliei, în privinţa teritoriului Goa?

Gîndiţi-vă numai la ce a declarat Dulles: el şi-a permis să declare în mod deschis că teritoriul indian Goa trebuie să aparţină Portugaliei, numai pe motivul că cuceritorii portughezi l-au cîntropit încă acum 400 de ani.

În legătură cu aceasta, presa indi-

ană a arătat pe bună dreptate d-ilor Dulles că acum 250 de ani, actualele State Unite ale Americii erau colonie engleză şi dacă ar fi să urmărim logica lui, d-ilor Dulles, ar trebui să se considere şi acum un supus al moştenitorilor sale regine Marii Britanii. (Ilustrate în sală, aplauze). A fi de acord cu declaraţia d-ilor Dulles, ar însemna nu numai să se binecuvînteze, ci şi să se eternizeze sistemul înrobirii coloniale.

Desigur, noi nu putem fi de acord cu aceasta. Noi considerăm că această declaraţie este nejustă, şi decurge dintr-o atitudine nejustă faţă de interesele popoarelor. Iar poporul indian şi conducătorii Indiei au apreciat cum se cuvine comunicatul comun Dulles-Cunha privitor la Goa, comunicat care este o ruşine pentru state civilizate.

Permiteţi-mi ca în legătură cu aceasta, să mai spun cîteva cuvînte într-o altă problemă, care agită pe bună dreptate poporul indian: aşanumita problemă a Kaşmirului. Nikolai Aleksandrovici Bulganin şi eu mine, cu prilejul vizitei noastre în Kaşmir, am declarat limpede şi lămurit ce gîndesc oamenii sovietici despre această problemă, care s-a ivit nu în sinul poporului, ci a fost umflată în mod artificial de către anumite state care se străduiesc să afle vîrjabă între popoare.

În Kaşmir ne-am convins că poporul consideră teritoriul său drept parte inalienabilă a Republicii India. Poporul din Kaşmir a rezolvat în mod ferm această problemă şi noi sîntem ferm convinşi că populaţia Kaşmirului va duce lucrurile pînă la capăt fără amestec din afară, indiferent dacă acest lucru este sau nu pe placul acelor care ar voi să creeze în Kaşmir un focar de nelinişte şi fricţiuni internaţionale (aplauze).

Grîbi poporului indian şi a guvernului său, care se preocupă de consolidarea statului şi de satisfacerea aspiraţiilor legitime ale tuturor popoarelor care locuiesc pe teritoriul Republicii India, se bucură de înţelegerea şi simpatia oamenilor sovietici, aşă după cum se bucură de înţelegere şi simpatie aspiraţiile tuturor popoarelor care luptă pentru independenţa lor naţională.

În cuvîntările rostită în India şi în Birmania, noi am spus că ţara noastră este în acelaşi timp şi europeană şi asiatică, că o mare parte a teritoriului său se află pe continentul asiatic. Cu acest prilej am subliniat că toate popoarele Uniunii Sovietice, indiferent dacă trăiesc în partea europeană sau asiatică a ţării, indiferent de culoarea pielii şi de credinţa religioasă, alcătuiesc o familie de popoare unită şi frăţească, puternică prin prietenia sa de nezdruclinat. Toate popoarele ţării noastre sînt unite prin marea lor dorinţă de a construi comunismul (aplauze furtunoase).

Uniunea Sovietică este un mare stat internaţional alcătuit din 16 republici naţionale, egale în drepturi, care s-au unit de bună voie. În ţara noastră întreaga putere aparţine clasei muncitoare, ţăranilor muncitori şi intelectualităţii — oamenilor muncii ai societăţii sovietice.

Noi am fost întotdeauna împotriva jugului naţional, împotriva oricărei exploatare a omului de către om şi cu atît mai mult împotriva dominaţiei colonialiştilor, care au adus altele reale omenirii. Despre aceasta noi am vorbit încă odată cînd se poate de deschis şi sincer în cuvîntările noastre din India şi Birmania, subliniind că sistemul colonialist este un sistem antipopular şi profund nejust.

De ce oare s-au alarmat altf de mult colonialiştilor?

Ei s-au alarmat deoarece cuvîntele noastre sînt înfrîmate cu o deosebită de puternică simpatie de către masele populare. Şi nu numai acolo unde noi am luat cuvîntul, ci şi acolo unde cuvîntările noastre au devenit cunoscute şi acolo unde încă nu odată se va mai auzi despre poziţia fermă a Uniunii Sovietice, care condamnă sistemul colonialist de a suprima şi înrobire a popoarelor. (aplauze furtunoase).

Aceste cuvînte sînt juste şi ele nu vor putea fi orlrite de către imperialişti prin nici un fel de corlînă de fier.

Cel ce pledează pentru un colonialism „de modă nouă”

Trebuie menţionat că poziţia lui Dulles este dezaprobată nu numai de adversarii colonialismului, ci şi de cei care nu sînt adversari ai regimului colonial. De exemplu, ne-am putea referi la cuvîntarea senatorului american Kefauver.

„În primul rînd, — a spus acest senator, — Statele Unite trebuie să renunţe în întregime la colonialismul de modă veche în Asia”.

Fiţi atenţi, că dl. Kefauver cere să se renunţe nu la colonialismul în general, ci la colonialismul „de modă veche”. (risete, animajle în sală).

El ar vrea ca colonialiştilor să caule forme noi pentru consolidarea dominaţiei lor; şi pledează pentru un colonialism „de modă nouă”.

De aceea el îndeamnă: „Nu trebu-

ie să admitem ca ajutorul nostru să fie folosit pentru sprijinirea unor guverne necorespunzătoare”.

Aceasta este o mărturisire cît se poate de preloasă.

Colonialiştilor îşi dau seama cu cîtă hotărîre popoarele se ridică împotriva robiei coloniale. Ei văd că popoarele sînt gata să se sacrifice, să săvîrşescă fapte de eroism, să lupte cu abnegaţie pentru libertatea şi independenţa naţională a ţărilor lor. Dintr-o serie de ţări popoarele i-au şi alungat pe colonialişti.

Un exemplu însuşiilor pentru toate popoarele ţărilor coloniale şi dependente este lupta marelui popor

(Continuare în pag. 4-a.)

Vizita în India, Birmania şi Afganistan a consolidat poziţiile păcii

Guvernul sovietic a acceptat cu încurire invitaţia d-ului Nehru, primul ministru al Indiei, şi ne-a trimis în India într-o vizită prietenească de răspuns, pentru a stabili un contact personal cu conducătorii şi cu poporul Indiei. Există multe interese comune care unesc ţările noastre, iar esenţialul este lupta pentru înfrîngerea păcii în lumea întreagă. Cred că nu este necesar să vorbesc despre însemnătatea Republicii India. Marea popor indian este ferm hotărît să întărească independenţa naţională şi politică pe care a cucerit-o pentru ţara sa. Ca stat iubitor de pace, India are un rol mereu crescînd în rezolvarea multora dintre problemele internaţionale cele mai importante. Ea este o luptătoare activă pentru menţinerea şi consolidarea păcii în lumea întreagă.

Popoarele Indiei, care s-au eliberat de sub regimul colonial, caută stăruitor căi proprii de dezvoltare a ţării. Guvernul Republicii India, în frunte cu stimulatul prim-ministru Jawaharlal Nehru, eminent om de stat şi politic, duce consecvent politica sa proprie, independentă de alte state. Şi acest lucru este demn de un respect profund. O legătură sîntină şi colaborarea practică între ţările noastre sînt utile şi avantajoase pentru ambele părţi.

Ne-am călăuzit de aceeaşi considerente, acceptînd invitaţia guvernului Birmaniei şi a guvernului Afganistanului de a vizita aceste ţări.

Am ştiut că vizita noastră în India, Birmania şi Afganistan va stîrni nemulţumirea colonialiştilor, care se tem că înfrîngerea prieteniei între Uniunea Sovietică şi ţările care încă nu s-au eliberat de sub jugul lor va contribui la slăbirea continuă a poziţiilor marelui nostru prieten.

Domnii colonialiştilor nu le rămîne însă drept să-şi facă singuri reproşuri.

Este deosebit de cunoscut că principiile colaborării şi prieteniei între Uniunea Sovietică şi celelalte state se deosebesc fundamental de principiile pe care se înfundă politica colonialistă. Uniunea Sovietică oferă un exemplu de profundă înţelegere şi respectare a intereselor tuturor popoarelor şi ţărilor, mari şi mici, porneşte de la faptul că nu există popoare care nu au drepturi egale sau care ar fi inferioare.

Iniţial prietenia cu celelalte state, Uniunea Sovietică nu le impune voinţa sa, nu dictează nici un fel de condiţii preliminare, îsa cum fac statele imperialiste. Totodată, ea nu caută nici un fel de avantaje deosebite pentru sine, ci orneşte de la faptul că are de-a face cu parteneri cu drepturi egale, a căror interes trebuie respectate.

Pe măsură ce dreptul să-şi construiască viaţa sa cum o doreşte, înrobirea sau jefirea unor ţări de către alfa constituie cea mai mare nedreptate şi ruşine.

Egalitatea în drduri a popoarelor, neamstelelor ur state, în sfacerile interne ale acestor state, neagresiunea, coexistenţa paşnică a ţărilor, indiferent de sisteme lor politice — iată principiile pe care s-au întemeiat întotdeauna relaţiile noastre cu celelalte ţări. Respectarea întocmai de către noi a acestor principii, colaborarea noastră cu statele Asiei, colaborarea care devindot mai strînsă, îi sileşte pe colonialişti să-şi revizuiască tactica faţă de ţările în care se străduiesc să-şi menţină poziţiile, uşurează situaţia acestor ţări.

Aceasta este un fapt destul de important. Am avut în vedere şi faptul că vizita noastră în India, Birmania şi Afganistan va contribui nu numai la o apropiere între conducătorii ţărilor noastre, ci şi la o apropiere între popoare.

Popoarele Indiei, Birmaniei şi Afganistanului au căpat posibilitatea de a afla mai mult despre Uniunea Sovietică, despre viaţa popoarelor ţărilor sovietice şi acesta va contribui la înfrîngerea relaţiilor noastre de prietenie.

Şi, în sfîrşit, noi sîntem ferm convinşi că vizita noastră în India, Birmania şi Afganistan va consolida şi mai mult poziţiile în întreaga lume, va slăbi lagăz adeptilor războiului. Chiar numai această singură împrejurare a vizitei noastre în imperios necesară deoarece cauza păcii este o cauză mare, care exprimă cea mai mare dorinţă a întregii omeniri.

Acum noi putem spune că marile speranţe puse în această vizită s-au

realizat pe deplin (aplauze prelungite).

Tovarăşi deputaţii! Nu voi reţine atenţia dvs. povestindu-vă impresiile mele din călătoria prin India, Birmania şi Afganistan, deoarece pentru aceasta ar fi nevoie de foarte mult timp. Voi spune un singur lucru şi anume că aceste impresii sînt extreme de puternice şi profunde. Ele sînt de neuitat, iar cea mai puternică impresie este impresia prieteniei de înfrîngere cu poporul.

Noi ne-am aşteptat la o primire călduroasă în India, atît din partea conducătorilor, cît şi din partea poporului. Dar ceea ce am simţit încă din primele clipe ale vizitei noastre acolo, a depăşit toate aşteptările.

Aît în capitala Republicii India — Delhi, cît şi în toate celelalte state şi oraşe ale Indiei, am fost întâmpinaţi de sute de mii de milioane de oameni şi acestea au fost întâlniri extrem de cordiale, în care s-a exprimat dragostea fierbinte a popoarelor Indiei faţă de popoarele Uniunii Sovietice.

Oriunde ne-am dus am fost înconjurat de prieteni şi au răsunat urări în cinstea prieteniei veşnice şi de nezdruclinat între India şi Uniunea Sovietică. După cum o familie strîns unită împlinţină un frate iubit, tot astfel marea familie a popoarelor Indiei ne-a întâmpinat cu căldură şi cordialitate pe noi, solii marelui popor sovietic (aplauze prelungite).

O primire la fel de cordială ne-au făcut şi popoarele Birmaniei, primul ministru U Nu şi ceilalţi conducători ai Uniunii Birmane. La fel de călduros am fost primiţi în Afganistan atît de popor, cît şi de primul ministru, domnul Muhammed Daud, şi de ceilalţi conducători ai Afganistanului.

Pe măsură ce ne apropiem de noi, gîndul că entuziasmul şi dragostea cea mai fierbinte manifestate faţă de noi de către popoarele Indiei, Birmaniei şi Afganistanului ne-ar fi adresate nouă personal. Noi am văzut în aceasta expresia dragostei neîmurmurate şi a stimelii popoarelor ţărilor prietene faţă de popoarele Uniunii Sovietice.

Noi am văzut în aceasta recunoaşterea sinceră de către popoarele Indiei, Birmaniei şi Afganistanului a meritelor istorice ale popoarelor Uniunii Sovietice în lupta pentru pace în întreaga lume, pentru viitorul luminos al întregii omeniri (aplauze furtunoase).

Aflîndu-ne în India, Birmania şi Afganistan, am avut un larg schimb de păreri cu guvernele acestor ţări, cu privire la multe probleme importante de politică internaţională şi pretutindeni am înfrîngere o înţelegere reciprocă generală în toate problemele discutate. Iar ceea ce am discutat în primul rînd au fost problemele coexistenţei paşnice între ţările cu sisteme sociale diferite, problemele dezvoltării continue a legăturilor economice şi culturale între ţările noastre.

În cadrul convorbirilor a ieşit la iveală unitatea noastră de vederi şi am găsit repede soluţii reciproce acceptabile în aceste probleme şi formulările necesare pentru declaraţii comune şi acorduri.

Aşa a fost în India, aşa a fost în Birmania, aşa a fost şi în Afganistan. Este foarte îmbucurător că putem menţiona acest lucru.

Oare aceasta nu arată că, dacă există bună voinţă şi intenţii cinstele din partea conducătorilor ţărilor, toate problemele relaţiilor dintre ţări pot fi şi trebuie să fie rezolvate pe cale paşnică cu toată deosebirea dintre sistemele sociale?

Există probleme generale, a căror posibilitate de rezolvare este absolut incontestabilă şi reciproc acceptabilă, lucru în care sînt interesate deopotrivă toate popoarele, indiferent dacă ele trăiesc în ţări socialiste sau în ţări capitaliste. La rezolvarea acestor probleme noi putem colabora cu succes.

De bună seamă, exemplul cel mai gritor şi convingător îl constituie relaţiile dintre Uniunea Sovietică şi India. Sistemele sociale şi de stat ale Uniunii Sovietice şi Indiei sînt deosebite. Într-o serie întreagă de probleme, noi şi conducătorii Indiei au puncte de vedere diferite. Nici noi, nici prietenii noştri — conducătorii statului Indiei — nu ascundem zeasta.

Aceasta nu ne împiedică însă pe noi şi pe prietenii noştri indieni ca, respectînd cîte cinci principii ale coexistenţei paşnice pe care se întemează relaţiile noastre cu celelalte ţări, să întrelînem şi să dezvoltăm relaţii prieteneşti între Uniunea So-

Sistemul colonialist — un sistem canibal, profund nejust

Fireşte că poporul indian nu s-a putut împăca cu o astfel de situaţie. Poporul indian, toţi luptătorii săi împotriva dominaţiei colonialiştilor din India, în frunte cu conducătorii de

seamă ca Gandhi, Nehru şi alţii, au jucat un rol important în cântirea independenţei politice a Indiei. Şi noi, desigur, am avut o atitudine plină de simpatie faţă de lupta lor şi

SESIUNEA SOVIETULUI SUPREM AL U. R. S. S.

Cuvîntarea rostită de tovarășul N. S. Hrușciou

(Urmare din pag. 3-a).

chineze, care a scuturat jugul asuprii străine, și-a luat soarta în propriile sale mâini, a fărîșit, sub conducerea gloriosului partid comunist, puternica Republică Populară Chineză și în prezent construiește cu succes socialismul. (aplauze furtunoase, prelungite).

În prezent, colonialiștii au hotărît să schimbe formele dominației lor coloniale. Ei aplică tot mai rar formele altă de brutale de violență, ca trimiterea de trup. În țările coloniale și alte acțiuni de amestec grosolan în afacerile țărilor înrobite.

În prezent ei fac toate acestea mai delicate: îi mituiesc pe oameni, cumpără puterea celor avuți, instaurează „guverne favorabile”, crează blocuri agresive de genul pactului de la Bagdad. Ei alocă fonduri pentru așa-numitul „ajutor economic” și dau „gratuit” arme unor țări. Dar în schimbul acestor arme, statele care le primesc trebuie să livreze colonialiștilor carne de tun, să creeze armate mari și prin aceasta să-și slăbească propriile popoare.

Colonialiștii dau un dolar sub formă de „ajutor”, pentru ca apoi să obțină în schimb zece dolari prin exploatarea popoarelor care au primit acest „ajutor”. După ce obțin această „ajutor”, ei înrobesc popoarele și din punct de vedere politic. Acestea sînt „noile” forme ale dominației colonialiștilor.

Aceasta se referă nu numai la țările Asiei, Africii sau la alte țări așa-numite slab dezvoltate. În prezent, sub aceste forme ale „ajutorului”, monopoliiștii din Statele Unite ale Americii se infiltrează intens în țările Europei. Doar și N.A.T.O. are același caracter.

Cum se explică această „bunătațe” a Statelor Unite ale Americii, cînd ele dau în mod gratuit armament țărilor din Europa inclusiv Germaniei occidentale, care și ea este o țară foarte dezvoltată? Ele urmăresc același scop: să lege de ele un lanț de aur nu numai țărilor slab dezvoltate, ci și cele foarte dezvoltate.

Demascînd această politică, noi spunem că N.A.T.O. și celelalte blocuri asemănătoare sînt organizații ce urmăresc scopuri politice și economice care întînesc departe.

Se spune că N.A.T.O. a fost creat deoarece Uniunea Sovietică ar da dovadă, chipurile, de tendințe agresive și de aceea, pasă-mi-le, trebuie creat un fel de armată unită supra-teritorială a statelor care fac parte din N.A.T.O., opunîndu-se Uniunii Sovietice și tuturor țărilor lagărului socialist.

Este lesnă de înțeles cine și de ce are nevoie de o astfel de minciună. Se recurge la ea pentru a abate atenția maselor populare de la schimbările care se petrec în țările tot mai dependente de monopoliiștii din S.U.A.

Dar chiar de pe acum începe să se spulbere mirajul creat în mod artificial și oamenii încep să deosebească unde se află adevărul și unde se află minciuna.

Oamenii încep să judece în felul următor: dacă Uniunea Sovietică ar avea într-adevăr intenția ca prin război să croiască drum noi orînduirii sociale în celelalte țări, ea ar fi făcut acest lucru de mult. Într-adevăr, cine nu știe că la sfîrșitul războiului, armata cea mai puternică a avut-o Uniunea Sovietică? Nimic n-a împiedicat atunci Uniunea Sovietică să ordone armatei sale mobilizate să înainteze și să ocupe întreaga Europă. Totuși acest lucru nu s-a întîmplat și nu putea să se întîmple.

Este îndeosebi cunoscută teza marxism-leninismului că revoluțiile nu se exportă. Ele sînt înfrîntute de înseși popoarele care luptă pentru eliberarea lor. Oamenii sovietici au urmat întotdeauna și vor urma calea trasată de marele Lenin, calea coexistenței pașnice care prevede neamestecul în treburile interne ale altor state. (aplauze prelungite).

Atunci de ce după terminarea războiului unele cercuri imperialiste au ațîțat psihoza războiului, căutînd să întîmdeze popoarele cu preltusa „primejdii sovietice”?

Ele au făcut aceasta, urmîrînd scopurile lor egoiste.

Scopul lor este clar — imperialiștii au nevoie de aceasta pentru a jefui nepedepsiți poporul, a dezvolta industria de război prin perceperea de impozite uriașe lucru în care sînt interesați trăgători de sfori ai monopolurilor care lucrează pentru război.

Din această afacere ei realizează capitaluri uriașe. Este suficient să amintim că marile monopoluri din S.U.A. obțin astăzi de pe urma producției de război profituri de peste 2 ori mai mari decît în timpul războiului.

Potrivit datelor preliminare, în anul 1955 profiturile corporațiilor americane se ridică la 43 miliarde de dolari. Astfel monopoliiștii dispun de mijloace pentru acordarea așa-zisului „ajutor” țărilor pe care S.U.A. le

atrag în sfera lor de influență. De fapt aceasta nu este un ajutor, ci fărîșituri de la masa boierească, condiționate de obligații înrobitoare.

Uniunea Sovietică condamnă această politică. Ea își bazează relațiile cu toate țările pe egalitatea în drepturi și avantajul reciproc, pe neamestecul în treburile interne ale acestor țări.

Cînd acordăm un ajutor economic sau tehnic unor țări, noi facem aceasta ca prieteni, fără să impunem condiții.

Noi nu avem capitaluri de prisos. Economia noastră este planificată. Noi nu sîntem interesați în exportul de capital sau în exportul de mărfuri, pe care noi le producem în cantități necesare țărilor noastre, aliaților noștri și asigurării comerțului cu țările străine. Deocamdată, noi producem cantități mai mici de anumite mărfuri decît este necesar pentru satisfacerea nevoilor crescînde ale țărilor.

Și totuși, în ciuda acestui fapt, noi considerăm de datorita noastră să le împărțim cu prietenii noștri, să-i ajutăm frățește. Un asemenea ajutor, acordat în condiții reciproce avantajoase, este util ambelor părți. Prietenii noștri văd că ei primesc un ajutor dezinteresat din partea noastră prin repartizarea unor resurse din mijloacele noastre interne, și prietenii nu pot să nu prețuiască acest lucru, deoarece dovedește intențiile noastre cinstite.

În aceste condiții, monopoliiștii sînt nevoiți să se adapteze într-un fel oarecare. Unele personalități burgheze mai rezonabile afirmă acum că țările capitaliste trebuie să intensifice ajutorul economic țărilor slab dezvoltate. Aceasta nu e rău. Țările capitaliste n-au decît să acorde acest ajutor. Este mult mai bine decît să atragă aceste țări în blocuri și alianțe militare. Acest ajutor, pe care țările

capitaliste intenționează să-l acorde statelor care și-au cucerit de curînd independența, nu poate să nu fie privit și ca un fel de ajutor acordat acestor țări din partea Uniunii Sovietice. Oare dacă n-ar exista Uniunea Sovietică cercurile monopoliste și statele imperialiste ar accorda ele ajutor țărilor slab dezvoltate? Desigur că nu. Acest lucru nu s-a întîmplat niciodată în trecut. (ani-maște în sală. Aplauze).

Am mai spus însă că ajutorul așa-zis „gratuit” — în concepția capitalista — poate de fapt să ducă la înrobirea acelor cărora le va fi acordat, dacă în aceste țări va fi manifestată față de el o atitudine lipsită de discernămint.

Recent, trecînd în revistă succesele realizate de guvernul conservator, domnul Mac Millan, fostul ministru al Afacerilor Externe al Angliei, a declarat, printre altele, că acest guvern a rezolvat favorabil problema relațiilor cu Iranul. În urma cărui fapt a început să se reverse petrolul din Abadan în suvoi spre Anglia. Aceste bogății care curg spre Anglia aparțin însă Iranului. Este auzul din Iran care curge spre subsolurile băncilor engleze, americane, olandeze și franceze. Și aceasta se întîmplă în momentul cînd popoarele Iranului suferă lipsuri.

Acordînd „ajutor” Iranului, ele acaparează pe un preț derizoriu petrolul iranian și se îmbogățesc astfel de pe urma foamei și mizeriei pe care le îndură poporul iranian.

Noi nu spunem popoarelor Asiei: nu acceptați ajutorul pe care vi-l oferă monopoliiștii americani și englezi. Noi însă li avertizăm în mod cîștit că trebuie să fie mai prudenți față de un asemenea „ajutor”, pentru că monopoliiștii nu dau nimic gratuit.

Capitaliștii nu fac nimic în mod gratuit. Capitalul nu poate exista fără profit.

Unirea Sovietică, R. P. Chineză și India — uriașă forță în lupta pentru pace

Tovarăși deputați! După cum am mai spus, noi păstrăm cele mai frumoase amintiri despre vizita noastră în India, despre întîlnirile cu conducătorii statului indian, cu conducătorii statelor, cu muncitorii, țărani, intelectuali din India, cu toți cei cu care am avut prilejul să ne întîlnim. Prețuim mult prietenia cu India, cu marele și harnicul ei popor, prietenia cu domnul Nehru și alte personalități de seamă din India, cu care am stabilit contactul, vrem să menținem și să dezvoltăm relațiile noastre de prietenie.

Alți noi, cît și prietenii noștri indieni, nu am dori să dezvoltăm și să întărim aceste relații de prietenie în dauna relațiilor de prietenie ale Indiei și Uniunii Sovietice cu alte state.

Noi concepem prietenia noastră astfel ca ea să nu se limiteze la relații de prietenie cu unul, două sau mai multe state. Noi dorim să avem relații de prietenie cu toate statele.

De aceea ne bucurăm relațiile de prietenie pe care le dezvoltă prietenii noștri cu alte state, inclusiv cu state cu care avem, poate, dintr-o cauză sau alta, relații oarecum încordate și reci. Sperăm ca prin intermediul Indiei, pe care o considerăm prietenă noastră, să îmbunătățim relațiile cu aceste state.

Noi am născut întotdeauna sincer și năzuim spre prietenie cu toate țările, inclusiv cu cele capitaliste, și, îndeosebi, am vrea de asemenea să trăim în relații de prietenie cu cele

mai puternice țări capitaliste — Statele Unite ale Americii, Anglia și Franța.

Dacă am obține acest lucru — iar aceasta depinde mai cu seamă de noi, ci de guvernele și popoarele S.U.A., Angliei și Franței — aceasta ar crea condiții pentru coexistența și întrecerea cu adevărat pașnică a celor două sisteme.

Din păcate, noi n-am realizat încă aceasta, dar noi continuăm să sperăm și nu ne vom precupeți eforturile în această direcție. (aplauze).

În țara noastră fiecare înțelege și sprijină în totul poziția conducătorilor Indiei, care au declarat că India ocupă o poziție neutră între noi și celelalte state. India este cu adevărat un stat neutru și merită încrederea și respectul altă din partea noastră, cît și din partea celorlalte state.

Noi avem cele mai frățești relații cu marea Republică Populară Chineză. Popoarele țărilor noastre sînt frați.

Am stabilit și se dezvoltă relațiile de bună prietenie cu Republica India. Pretutindeni în India am auzit cuvintele pronite din înșăși inima poporului: „Hîndi-rusi Bhai-Bhai!” — „Indienii și rușii sînt frați!” (aplauze furtunoase).

Iar Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză și Republica India formează o jumătate din omenirea și constituie o forță puternică în lupta pentru menținerea și întărirea păcii în întreaga lume (aplauze furtunoase).

Insăși convocarea conferinței șefilor guvernelor celor patru puteri, declarațiile făcute în cadrul ei, programul de acțiuni trasat de șefii guvernelor pentru miniștrii lor de Afaceri Externe — toate acestea au contribuit desigur la slăbirea încordării internaționale, dînd naștere unor speranțe că vor fi întreprinse acțiuni mai concrete, menite să prelîmpe conflicte militare și să lichideze „războiul rece”.

Așa a luat naștere „spiritul Genevei”.

Popoarele au salutat aceasta fiindcă ele vor liniște, ele vor să se reducă impozitele, să se micșoreze cheltuielile pentru înarmare, ca aceste mijloace colosale să fie îndreptate spre ridicarea nivelului de trai al populației. Iată dorința concretă a popoarelor.

Dar tocmai ceea ce place poporului, ceea ce visează popoarele, displace capitaliștilor, care produc bombe atomice și cu hidrogen și alte arme. Perspectiva reducerii armamentelor și cu altă mai mult a dezarmării, este primită de monopoliiști ca o perspectivă de reducere a profiturilor și aceasta ei nu vor să admită sub nici un motiv.

Iată de ce imediat după conferința șefilor guvernelor celor patru puteri,

Care este soluția justă în problema securității europene

Astăzi, cea mai arzătoare problemă este asigurarea securității europene. De rezolvarea acestei probleme depinde reglementarea și a altor probleme internaționale. Dvs. știți însă că partenerii noștri la tratative — S.U.A., Anglia și Franța — opun acestei probleme problema germană.

Poziția lor urmărește să aliepească Republica Democrată Germană la Germania occidentală, să lichideze cuceririle sociale ale oamenilor muncii din R.D.G., să înarmeze pînă în dinți acest stat german unificat și totodată inclus în N.A.T.O. În asemenea condiții ei nu sînt împotriva semnării unui tratat de „securitate europeană”, deși în realitate aceasta nu numai că nu ar duce la asigurarea securității în Europa, ci, dimpotrivă, ar spori mult primejdia dezlănțuirii unui nou război în Europa cu toate consecințele sale grele pentru popoare.

Adepii acestei poziții nu ascund că o asemenea combinație militară a fost concepută cu un singur scop: de a întări lagărul țărilor care fac parte din N.A.T.O. și de a-i crea o superioritate care ar silii U.R.S.S. și țările de democrație populară să capituleze în fața lor și să le accepte condițiile.

Halal „securitate”, nimic de zis!

Orice om cu judecată sănătoasă va înțelege că asemenea planuri nu au șanse de izbîndă. Iar dacă există cu adevărat dorința de a rezolva problema asigurării securității europene, ea trebuie abordată cu seriozitate înîndu-se seama de situația reală.

Această situație reală se caracterizează în primul rînd prin faptul că pe teritoriul Germaniei s-au creat în prezent două state cu sisteme politice și sociale diferite: unul dintre ele R. D. Germană, pășește pe drumul luptei pentru întărirea păcii și democrației, în timp ce conducătorii celui de-al doilea stat, Republica Federală Germană, sînt adepți ai politicii „de poziții de forță”, iar înșăși R.F.G. face parte din blocul agresiv N.A.T.O.

Ce dovedesc toate acestea? Ele dovedesc că în condițiile actuale nu există o posibilitate reală de a reunifica aceste două state germane, altă de diferite. Dar aceasta înseamnă oare că în momentul de față nu există posibilitatea de a asigura securitatea colectivă în Europa și prin aceasta de a contribui la asigurarea păcii în întreaga lume? Nu, nu înseamnă.

În asigurarea securității în Europa, în crearea condițiilor pentru întărirea păcii sînt interesate Anglia și U.R.S.S., Franța și Polonia, Cehoslovacia și Belgia — toate statele europene, precum și S.U.A.

Dacă se pornește cu adevărat de la aceasta și dacă se ține seama de faptul că cele două state germane, care fac parte în prezent din grupuri de state opuse una alteia, ar putea participa cu succes la un sistem general european de securitate care ar înlocui aceste două grupuri — problema poate fi rezolvată așa cum o cer interesele popoarelor.

Noi nu vedem o altă soluție. Nișteri nu ne va determina să întărim cu propriile noastre mâini blocul

cel care produc mijloace de exterminare și pe care îndeplinesc voința lor, deîntînd posturi de conducere în statele capitaliste, nu numai că n-au încercat să adîncească și să lărgească „spiritul Genevei” ci, dimpotrivă, au căutat să-l înăbușe în germen.

În ceea ce privește Uniunea Sovietică, reprezentanții ei au făcut tot ce le-a stat în putință, urmărînd un rezultat pozitiv atît în cursul întîlnirii între șefii guvernelor, cît și la conferința miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri.

Din păcate noi nu am găsit reciprocitate în această năzuință a noastră, iar problemele care prezintă un interes atît de mare pentru întreaga omenire nu au fost rezolvate.

Noi nu ne vom cruța forțele în străduința de a obține ca aceste probleme să-și găsească în cele din urmă o rezolvare pozitivă. Pentru aceasta nu sînt înșă suficiente numai eforturile noastre. Pentru aceasta sînt necesare și eforturile partenerilor noștri.

În sfîrșit, un rol de seamă trebuie să-l aibă forțele opiniei publice, forțele milioaneilor de oameni care se pronunță pentru asigurarea securității, pentru dearmare, pentru slăbirea încordării internaționale, pentru lichidarea „războiului rece”.

RESPUNSUL EVAZIV AL DEPARTAMENTULUI DE STAT LA NOTĂ INDIEI CU PRIVIRE LA DECARAȚIA COMUNA AMERICANA PORTUGHEZA

DELHI 2 (Agerpres). — TASS anunță: Ziarele indiene anunță că la 28 decembrie Ministerul Afacerilor Externe al Indiei a primit răspunsul S.U.A. la nota indiei cu privire la declarația comună a secretarului de stat al S.U.A., Dulles, și ministrului Afacerilor Externe al Portugaliei, Cunha. După cum se știe, în această declarație teritoriul indian Goa, cotoplit de colonialiștii portughezi, este considerat „provincie portugheză”.

Decamdată au fost date publicității comentarii oficiale. Ziarele subliniază însă caracterul evaziv al răspunsului american, care arată că poziția Statelor Unite în problema Goa, precizată în declarația comună mai sus menționată, nu s-a schimbat.

TEATRUL DE STAT din Arad, prezintă miercuri, 4 Ianuarie, orele 17: spectacol pentru tineret: „Din toată inima”. J, 5 Ianuarie, orele 19:30: „Steaua fără nume”.

„GHEORGHE DOJA”: Zvăpălată. Zilnic matineu l orele 11.

„N. BALCESCU”: Stele pe aripi.

„I. L. CARAIALE”: Poteci primădoase.

„HERBAK JNOȘ”: Jucătorul de rezervă.

„TIMPURI NOI”: Un ciclu de filme pentru tineret: 3 Ianuarie: Micul partizan, 4 Ianuarie: Merele de aur, 5 Ianuarie: Alioși Pitichin.

„SOLIDARITATEA” (Gal): O afacere importantă.

„MAXIM GORKI” (Micălaça): Comedianții.

„N. BALCESCU” (Lipova): Cu cîntec pe buze.

„POPULAR” (Sinicolau) Mare): Kutuzov.

„PETOFI ȘINDOR” (Radna): Cafeneaua de pe bulevard.

TIMPURILE PROBABIL.

Centrul meteorologic Arad comunică:

Azi, 3 Ianuarie, vreme schimbătoare cu cerul în general foarte noros. Ploaie rece, lapoviță locală. Temperatura în ușoară scădere, ziua încă între + 2 grade pînă la + 5 grade, iar noaptea coborînd între 0 grade și - 3 grade. Vînt potrivit. Ceață locală.

Pentru următoarele două zile: vreme schimbătoare cu ploaie locală. Temperatura staționară.

APELUL ADRESAT DE MAURICE THOREZ POPORULUI FRANCEZ ÎN AJUNUL ALEGERILOR

PARIS 2 (Agerpres). La 1 Ianuarie, ora 24, a luat sfîrșit în mod oficial campania electorală în Franța. După această oră nu au mai fost permise cuvîntările electorale mingurile și adunările. În dimineața zilei de 2 Ianuarie a început votarea: la care urmează să ia parte peste 2 milioane alegători (cu 2 milioane jumătate mai mult decît la alegerile din 1951).

Maurice Thorez, secretarul general al Partidului Comunist Francez, adresat poporului francez următor apel:

„Francezii și francezii Peste cîțec ore veți vota. De voi depinde înălțarea actuala majorității parlamentare care v-a adus mizerie, reacțiune și război.

De voi depinde victoria frontului popular, care va îmbunătăți nivelul de trai al tuturor oamenilor muncii, va restabili libertățile democratice, caracterul laic al statului, va înfrînt dezarmarea și slăbirea încordării internaționale, va promova o politică de pace și independență națională, va aduce fără întîrziere pe pămîntul Franței pe fiii noștri pe care li am nînjă moartea în Algeria.”

Maurice Thorez subliniază de asemenea că o condiție a rezolvării succes a acestor sarcini este întîlnirea forțelor democratice ale Franței.

— O —

INCHEIEREA CONGRESULUI PARTIDULUI COMUNIST DIN SUECIA

STOCKHOLM 2 (Agerpres). TASS anunță: La 31 decembrie, la ultima ședință a Congresului Partidului Comunist din Suedia s-a încheiat discuția generală pe marginea rapoartelor. Congresul a aprobat în unanimitate activitatea Comitetului Central pentru perioada la care se referă raportul.

În cuvîntarea de încheiere, Hilding Hagberg a subliniat că Congresul s-a desfășurat sub semnul unității și coeziunii rîndurilor partidului.

Apoi a avut loc alegerea organelor conducătoare ale partidului.

La ședința noului Comitet Central Hilding Hagberg a fost ales președinte al Partidului Comunist.

După rapoartele prezentate de comisia pentru modificarea statutului partidului și comisia politică, congresul a adoptat o hotărîre cu privire la modificările statutului partidului și a aprobat rezoluții în problemele discutate.

— O —

RESPUNSUL EVAZIV AL DEPARTAMENTULUI DE STAT LA NOTĂ INDIEI CU PRIVIRE LA DECARAȚIA COMUNA AMERICANA PORTUGHEZA

DELHI 2 (Agerpres). — TASS anunță: Ziarele indiene anunță că la 28 decembrie Ministerul Afacerilor Externe al Indiei a primit răspunsul S.U.A. la nota indiei cu privire la declarația comună a secretarului de stat al S.U.A., Dulles, și ministrului Afacerilor Externe al Portugaliei, Cunha. După cum se știe, în această declarație teritoriul indian Goa, cotoplit de colonialiștii portughezi, este considerat „provincie portugheză”.

Decamdată au fost date publicității comentarii oficiale. Ziarele subliniază însă caracterul evaziv al răspunsului american, care arată că poziția Statelor Unite în problema Goa, precizată în declarația comună mai sus menționată, nu s-a schimbat.

TEATRUL DE STAT din Arad, prezintă miercuri, 4 Ianuarie, orele 17: spectacol pentru tineret: „Din toată inima”. J, 5 Ianuarie, orele 19:30: „Steaua fără nume”.

„GHEORGHE DOJA”: Zvăpălată. Zilnic matineu l orele 11.

„N. BALCESCU”: Stele pe aripi.

„I. L. CARAIALE”: Poteci primădoase.

„HERBAK JNOȘ”: Jucătorul de rezervă.

„TIMPURI NOI”: Un ciclu de filme pentru tineret: 3 Ianuarie: Micul partizan, 4 Ianuarie: Merele de aur, 5 Ianuarie: Alioși Pitichin.

„SOLIDARITATEA” (Gal): O afacere importantă.

„MAXIM GORKI” (Micălaça): Comedianții.

„N. BALCESCU” (Lipova): Cu cîntec pe buze.

„POPULAR” (Sinicolau) Mare): Kutuzov.

„PETOFI ȘINDOR” (Radna): Cafeneaua de pe bulevard.

TIMPURILE PROBABIL.

Centrul meteorologic Arad comunică:

Azi, 3 Ianuarie, vreme schimbătoare cu cerul în general foarte noros. Ploaie rece, lapoviță locală. Temperatura în ușoară scădere, ziua încă între + 2 grade pînă la + 5 grade, iar noaptea coborînd între 0 grade și - 3 grade. Vînt potrivit. Ceață locală.

Pentru următoarele două zile: vreme schimbătoare cu ploaie locală. Temperatura staționară.